

DOBOZI ESZTER

Midőn beteg volt...

DOBOZI ESZTER (1956) Kecskemét

„Mily jó volt csacsogó csermely partján heverészni
Hús árnyékot adó tölgy terebélye alatt.”

Janus Pannonius: *Mikor a táborban megbetegedett,*
ford. Kálnoky László

Fátyolos érintésüket ismered ott a folyóknak?
Nagy vizekét, tengernyiekét? Emlékszel-e még? Így
kezdtem járni is egykor búza s a rozs közepében:
mint majd félelmem kint hagyva a partokon, úszni
Tőled vettem a bátorságot; a csúcsra föl, onnan
a hús árnyak alatt leereszkedtünk, ahogyan le
s föl ég lajtorjáin az angyalok – ellebegőben...
Várom. Hét emelet magasából kémlelek itt most,
míg csak fel tudok állni, merengeni (orvosaim ha
engedik) a tónak tükörén; fénylik s idelátszik.
Nézem az erdőt, lombokon át házunk tetejét, mely
hetvenöt ölnyi szabadságunkat tartja meg. Őrzi.

Monológ egy befejezetlen színjátékból

ha történetesen statáriumot hirdetnének,
bitóra küldenél?
főbe lövetnél?
útszélre vetett fogolyként tarkólövés
vagy penge járna?
netán *feszítsd meg*-et kiáltanál?
mi volna fölényed biztosítéka?
felnégyeltetésem vagy kerékbe törettetésem?
máglyára küldenél?
nyaktiló alá?
gázkamrába? fagyhalálba?
nagylelkűségből csupán villamosszékbe?
rádiümögöt csempésznél szobámba?
jótékony mérget a poharamba?
tankot vezetve eltaposnál?
erőgéppel rám rontatnál?
korunk divatja szerint
vakhitek, ádáz tanok hóhéraival
küldenéd halálos üzeneted?
gyilokkal jönnél?
vagy megelégszel azzal,
hogyanaponta ölj meg – szavakkal?
te meg te meg te
és ti, mind, akik...